

Til lovforslag nr. L 97. Skriftlig fremsættelse (6. februar 2002)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven (Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger).

(Lovforslag nr. L 97).

Formålet med lovforslaget er at gøre sundhedsbehandlinger, som arbejdsgiveren betaler for sine medarbejdere, skattefri. Herved vil der ske en forbedring af den generelle velfærd, og det gøres mere attraktivt for virksomhederne at påtage sig et socialt ansvar.

Forslaget om skattefrihed skal omfatte behandling af medarbejderen ved sygdom og ulykke, herunder behandling af psykiske lidelser hos en autoriseret psykolog eller en psykiater, samt sygdomsforebyggende behandlinger. Skattefriheden er for alle de nævnte behandlinger betinget af, at behandlingen er lægefagligt begrundet, hvilket nærmere indebærer, at der skal foreligge en lægehenviisning til behandling.

Rent kosmetiske behandlinger og behandling for barnløshed vil derimod ikke være omfattet af skattefriheden.

Forslaget indebærer, at den medarbejder, der modtager den pågældende sundhedsbehandling, ikke beskattes af værdien af ydelsen efter reglerne om personalegoder. De udgifter, som virk-

somheden har afholdt, skal som hidtil kunne fratrækkes af denne som en driftsomkostning.

Ligesom det gælder for alkoholafvænningsbehandling skal skattefriheden omfatte dels de tilfælde, hvor arbejdsgiveren direkte betaler for behandlingen, dels de tilfælde, hvor arbejdsgiveren mere indirekte betaler for behandlingen gennem en forsikringspræmie eller ved at yde et helt eller delvist rentefrit lån.

For så vidt angår personkredsen omfatter forslaget først og fremmest ansatte lønmodtagere, men også personer, der er mere løst tilknyttet virksomheden som f.eks. konsulenter og revisorer, vil være omfattet af forslaget. Endelig vil personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg m.v., være omfattet af forslaget.

I modsætning til den eksisterende skattefrihed for alkoholafvænningsbehandling stilles der efter forslaget ikke krav om, at alle virksomhedens medarbejdere skal være omfattet af virksomhedens behandlingstilbud, da et sådant krav måtte forventes at begrænse ordningens udbredelse, idet det ville afholde mange virksomheder fra at anvende ordningen. Samtidig ophæves kravet også for så vidt angår alkoholafvænningsbehandling.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.